

การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ เพื่อยกฐานะวิทยาลัยครูสู่
ความเป็นมหาวิทยาลัย: กรณีศึกษาวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต

*" The Study Of Opinions Towards Feasibility For Upgrading
The Status Of Teacher College To University : A Case Study For
Savanakate Teacher College"*

สุภี เพชรดาวง*

E-mail: Psouphy@yahoo.com

ดร.เกรียงศักดิ์ บุญญา**

รศ. ดร.มนตรี แยมกสิกร***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยความเป็นไปได้ในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขตที่มุ่งสู่ความเป็นมหาวิทยาลัย ดำรวจความเป็นไปได้ในการยกฐานะวิทยาลัยครูสะหวันนะเขตเป็นมหาวิทยาลัย และเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและบุคลากรเกี่ยวกับการยกฐานะวิทยาลัยครูสู่การเป็นมหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารระดับสูงสำนักกระทรวงศึกษาธิการ ผู้บริหารและบุคลากร สังกัดวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต ประจำปีการศึกษา 2552 จำนวน 111 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผู้บริหารระดับสูงสำนักงานกระทรวงศึกษาธิการส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่ามีจำเป็นต้องยกฐานะวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต เป็นมหาวิทยาลัยสร้างครูสะหวันนะ แต่ต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาเพิ่มเติมหลายด้าน โดยเฉพาะด้านบุคลากร
2. ผู้บริหารและบุคลากรมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมทั้ง 6 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้าน อาคารสถานที่ และงบประมาณ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
3. เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมเพื่อยกฐานะวิทยาลัยครูสู่การเป็นมหาวิทยาลัย ของผู้บริหาร และบุคลากร สังกัดวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต ทั้ง 6 ด้าน พบว่า ผู้บริหารและบุคลากรมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมเพื่อยกฐานะวิทยาลัยครูสู่การเป็นมหาวิทยาลัย ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การยกฐานะวิทยาลัยครู/ วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต

*นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

** ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ประจำปีภาควิชาการอาชีวศึกษาและพัฒนาสังคม คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

***กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ประจำปีภาควิชาการวัดกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Abstract

upgrading the status of Savannakhet Teacher College to University; 2) to investigate the feasibility of upgrading the status of a teacher college to become a university; and 3) to compare the opinions of administrators and personnel of Savannakhet Teacher College towards readiness for upgrading the status of a teacher college to university. The population of the study consisted of 7 top executives under the Office of the Ministry of Education, and 111 administrators and personnel of Savannakhet Teacher College in the academic year 2009. An interview form and a questionnaire were the instruments used for collecting the data. Percentage, mean standard deviation and t-test were statistical devices for the data analysis through Microsoft Excel.

The findings revealed as followings:

1. Most of the top executives thought that it was a necessity and appropriateness to upgrade Savannakhet Teacher College to become a university. However, better improvement and development, especially in the aspect of personnel, should be carried out.
2. The opinions of administrators and personnel towards readiness in all six aspects, in general, were rated at a high level. On considering in each particular aspect, five aspects were also rated at a high level, except the aspect of budget, which was rated at a medium level.
3. In the comparison of the opinions concerning readiness of administrators and personnel towards upgrading the status of a teacher college to university in all six aspects, no significant differences were found. Also, on considering in each particular aspect, no significant differences were found.

Keywords: Upgrading the teacher college to university/ Savannakhet teacher college

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งกว่าสิ่งอื่นใดในการพัฒนาไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาคน สังคมและประเทศชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาคนหรือพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพราะว่าจะพัฒนาสังคมและประเทศชาติให้มีความเจริญก้าวหน้าได้ก็ต่อเมื่อสังคมและประเทศชาติ มีความพร้อมหลายด้าน อาทิ เช่น ทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรด้านแหล่งทุน และทรัพยากรบุคคลหรือทรัพยากรมนุษย์ซึ่งเป็นตัวจักรสำคัญในการพัฒนา หากทรัพยากรมนุษย์ไม่มีความ

เข้มแข็ง ไม่มีความรู้ ความสามารถ ไม่มีคุณภาพ ไม่สามารถพัฒนาให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม ก็จะทำให้กระบวนการพัฒนามีความไม่ทันสมัย ไม่เกิดผลสำเร็จตามเป้าประสงค์ที่วางไว้ เพราะฉะนั้น การสร้างองค์การศึกษาที่มีคุณภาพให้แก่ชุมชนซึ่งเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่ล้ำค่า จึงมีความจำเป็นเร่งด่วน ทำอย่างไรเพื่อให้บุคคลหรือชุมชนได้รับการพัฒนาทางด้านความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรมสามารถปรับตัวและรับการเปลี่ยนแปลงที่ทันสมัยของสังคมได้ เมื่อไรที่ประชาชนได้รับการพัฒนาทางการศึกษามากขึ้น

สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ดังกล่าวนี้ได้
อย่างเหมาะสม ในขณะที่เดียวกันก็จะทำให้คุณภาพ และ
วิถีชีวิตการเป็นอยู่ของเขาก็จะมีการเปลี่ยนแปลงดีขึ้น

จากความสำคัญของการศึกษาที่กล่าวข้างต้น
รัฐบาล แห่งสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว
ได้ตระหนักและให้ความสำคัญต่อการพัฒนาระบบการ
ศึกษาของชาติอย่างต่อเนื่อง โดยการออกกฎ ระเบียบ
หลักเกณฑ์และมาตรการต่าง ๆ เกี่ยวกับการศึกษา เพื่อ
พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างคนให้กลายเป็นพลเมือง
ดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีความรู้ความสามารถ มีวิชาชีพ
และความชำนาญงานและสามารถพัฒนาประเทศชาติ
ทำให้ประชาชนหลุดพ้นจากความทุกข์ยาก เศรษฐกิจ
สังคมมีการขยายตัว และ อุดมสมบูรณ์ (กรมสามัญ
ศึกษา, 2545)

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเน้น
การศึกษาเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
คุณสมบัติด้านการปฏิบัติศีลธรรม ชีวิตสันและโลกทัศน์
วิทยาศาสตร์ก้าวหน้า คือ การสร้างคนให้มีความรู้ความ
สามารถ รู้จักคิดค้น มีวิชาชีพ สร้างสังคมให้เป็นสังคม
แห่งการเรียนรู้ เศรษฐกิจแห่ง

ภูมิปัญญาอย่างต่อเนื่องให้ความสำคัญต่อการ
ขยายการศึกษาก่อนวัยเรียน โดยเน้นให้พลเมืองทุกคน
ไม่จำแนกชนเผ่า เชื้อชาติ ศาสนา เพศ วัย และ
ฐานะทางด้านเศรษฐกิจสังคม มีสิทธิได้รับการศึกษา
อย่างเท่าเทียมกัน (กรมสามัญศึกษา, 2545) เพิ่ม
การจัดสรรงบประมาณด้านการศึกษาให้มากขึ้น เพื่อ
พัฒนาการศึกษาของชาติให้มีคุณภาพ สร้างโอกาส
ให้ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงโดยเฉพาะ
ประชาชนอยู่ในเขตห่างไกล ผู้หญิง เด็ก และ ผู้ด้อย
โอกาสของพลเมืองลาว มีโอกาสได้รับการพัฒนาและ
เรียนรู้ด้านวิชาชีพเพิ่มมากขึ้น

รัฐส่งเสริมและผลักดันให้เอกชนทั้งในและต่าง
ประเทศลงทุนเพื่อร่วมพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ โดย
กำหนดเป็นนโยบาย เช่น นโยบายสินเชื่อ ยกเว้นหรือ

ผ่อนผันภาษี อากร ตามระเบียบกฎหมาย เป็นต้น (กรม
สามัญศึกษา, 2545)

นอกจากนี้เพื่อพัฒนาบทบาท และคุณภาพ
ของการศึกษาระดับพื้นฐาน เปิดโอกาสให้ผู้บริหารการ
ศึกษา พนักงานครูอาจารย์ ได้แลกเปลี่ยนความรู้ และ
ประสบการณ์ทางด้านวิชาการ อาทิเช่น รัฐส่งเสริมให้
มีการร่วมมือกับต่างประเทศ และองค์การจัดตั้งสากล
เพื่อพัฒนาการศึกษา ด้วยการจัดหาแหล่งทุน การสร้าง
ยกระดับพนักงาน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านวิชาการ การ
ตั้งสอน การค้นคว้า การบริหารการคุ้มครองการศึกษา
การรับรู้ซึ่งกันและกันเกี่ยวกับหลักสูตรประกาศนียบัตร
คุณวุฒิด้านการศึกษา ใบประกาศนียบัตรการเรียน
และอื่น ๆ (กรมสามัญศึกษา, 2545) ซึ่งองค์การ
หรือ สถาบันการศึกษาสามารถดำเนินการได้ภายใต้
ระเบียบ ข้อกำหนด และความเห็นชอบของหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้องตามหลักเกณฑ์ของ กฎหมายว่าด้วยการ
ศึกษาแห่งชาติแล้ว ยังมีแนวนโยบายอื่น เช่น แผน
ปฏิบัติงานแห่งชาติการศึกษาเพื่อทุกคน 2003-2015
แผนยุทธศาสตร์การปฏิรูประบบการศึกษาแห่งชาติ
2006-2015 แผนยุทธศาสตร์การสร้างครู 2006-2015
และแผนดำเนินงานการสร้างครู 2006-2010 รวมทั้ง
นโยบาย และระเบียบหลักการอื่น ๆ เพื่อวัตถุประสงค์
หลัก คือการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของชาติให้มี
ความเจริญก้าวหน้าและสามารถบรรลุเป้าหมายเพื่อให้
ประเทศชาติหลุดพ้นจากประเทศด้อยพัฒนาในปี 2020
การที่จะก้าวไปถึงจุดนั้นได้พร้อมกับการพัฒนาด้านอื่น
แล้ว สิ่งที่สำคัญจำเป็น และเร่งด่วน อีกประการหนึ่ง
คือต้องพัฒนาระบบการศึกษาอย่างจริงจัง ทัวถึง และ
ต่อเนื่อง ต้องเร่งรัดเอาใจใส่ปรับปรุงแก้ไขปัญหา ที่ยัง
ไม่ได้รับการแก้ไข เช่น การปฏิบัติการกำหนดนโยบาย
เพื่อปรับปรุงระบบการคุ้มครองการสร้างครู การพัฒนา
ยกระดับครูประจำการ เป็นต้น ครูที่สอนอยู่เขตชนบท
เขตชนเผ่าห่างไกล การเลือกนักเรียนที่เรียนเก่งไปเรียน
ครู และระบบประกันคุณภาพการสร้างครูมาตรฐาน

ยังไม่ได้มาตรฐาน ครูสอนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ไม่เพียงพอ และครูจำนวนหนึ่งไม่เอาใจใส่ต่อหน้าที่ งานการศึกษา และไม่เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ นักเรียน (กรมสามัญศึกษา, 2545) การขยายการศึกษาในเขต ชนบท ภูเขา และเขตห่างไกล ยังทำได้ไม่ดีเท่าที่ควร การขยายการศึกษาระหว่างตัวเมืองกับชนบทยังห่าง ไกลกันมาก การพัฒนาการศึกษายังขยายตัวทางด้าน ปริมาณมากกว่าด้านคุณภาพ (กรมสามัญศึกษา, 2545) สิ่งต่างๆที่กล่าวมา มีส่วนเกี่ยวข้องกับบุคลากรครูหรือ สถาบันสร้างครู เพราะฉะนั้น การพัฒนาการศึกษาให้มี คุณภาพ ก่อนอื่นก็ต้องพัฒนาบุคลากรครูและสถาบัน สร้างครู ให้มีคุณภาพด้วยซึ่งรวมไปถึงการพัฒนา ระบบ การสร้างครูให้สามารถควบคุมดูแลการเปลี่ยนแปลงใน การสร้างครู

ปัจจุบันประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว มีสถาบันสร้างครู 8 แห่ง ที่ขึ้นตรงกับ กรมสร้างครู กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งไม่รวมคณะศึกษา ศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว มีโรงเรียนสร้างครู 3 แห่ง และวิทยาลัยครู 5 แห่ง ซึ่งแต่ละแห่งก็ได้เปิด ทำการเรียนการสอนในหลักสูตรต่างๆ ตามหน้าที่ และ บทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากส่วนกลาง จากการ ดำเนินงานที่ผ่านมามีสถาบันการศึกษาดังกล่าวสามารถ ตอบสนองความต้องการของสังคมได้ในระดับหนึ่ง โดยเฉพาะการเปิดสอนระบบพิเศษ หรือระบบต่อเนื่อง ซึ่งได้สร้างความพอใจให้แก่พนักงานครูในเขตชนบท ห่างไกล ผู้มีความต้องการยกระดับ ด้านวิชาชีพของตนได้มากพอสมควร แต่การดำเนินการดังกล่าว เป็น เพียงการดำเนินการ เพื่อแก้ไขปัญหาระยะสั้น และตอบ สนองความต้องการในระดับใดหนึ่ง เท่านั้น ส่วนการ ดำเนินการที่เป็นระบบครบชุด และสามารถตอบสนอง ความต้องการขององค์การพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของ ชาติแบบยั่งยืน และกว้างขวางนั้นจะต้องดำเนินไปตาม แนวนโยบาย และแผนการที่กำหนดไว้ โดยเน้นไปที่ให้ มีคุณภาพ มีความสอดคล้องและสามารถตอบสนองได้

กับความต้องการขององค์การพัฒนาเศรษฐกิจสังคม ของท้องถิ่น และของชาติ

ด้วยเหตุผล และแนวนโยบายหลายประการดัง กล่าว ซึ่งมีเป้าประสงค์ เร่งพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพ และสามารถตอบสนองกับความต้องการในการพัฒนา เศรษฐกิจสังคม เพื่อบรรลุเป้าหมายประชาชนหลุดพ้น ออกจากความยากจน และประเทศชาติหลุดพ้นจาก ความด้อยพัฒนา ในปี 2020 โดยอันดับแรกเร่งการ พัฒนาบุคลากรครู สถาบันสร้างครู และรวมไปถึงระบบ การสร้างครูให้มีคุณภาพ และสามารถแก้ไขปัญหา การขาดแคลนครูประถม และมัธยมศึกษา แก้ไขปัญหาครู สอนไม่ตรงกับสาขาวิชาที่จบการศึกษา ครูเพศหญิงชน เผ่า ครูอยู่เขตห่างไกล และปัญหาอื่นๆ และอีกนัยหนึ่งก็ เพื่อปฏิบัติแผนยุทธศาสตร์การสร้างครู 2006-2015 ให้ เกิดผลเป็นจริง และรองรับกับการปรับเปลี่ยนการสร้าง ครูตามที่กำหนดในบทสรุปการปฏิบัติแผนพัฒนาการ ศึกษา 2008-2009 และแผนพัฒนาการศึกษา 2009-2010 หน้าที่ 51: 3.4 ว่า คณะศึกษาศาสตร์จัดการ เรียนการสอนตั้งแต่ระดับปริญญาโทขึ้นไป

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาวิจัย ความเป็นไปได้เพื่อยกฐานะวิทยาลัยครูสู่การเป็น มหาวิทยาลัย โดยการศึกษามาจากวิทยาลัยครูสะหวันนะเขตเป็นกรณีศึกษา เพื่อเป็นแนวทาง เพราะเห็นว่า วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต เป็นสถาบันที่มีความเก่าแก่ และเคยเป็นสาขามหาวิทยาลัยสร้างครูเวียงจันทน์หรือ มสค ดงโดก และค่อนข้างมีความพร้อมด้านต่างๆ มากกว่า วิทยาลัยครูแห่งอื่นในกลุ่มวิทยาลัยครู 5 แห่ง และวิทยาลัยครูสะหวันนะเขตที่ตั้งอยู่ส่วนภูมิภาคที่ กำลังมีความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจสังคม เป็น ศูนย์กลางทางด้านเศรษฐกิจสังคมที่เชื่อมต่อระหว่าง ภาคเหนือ และภาคใต้ของสาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว ขณะเดียวกันยังเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว เชื่อมระหว่างดินแดนตะวันตกกับ

ตะวันออก คือ จังหวัดมุกดาหารของไทย และจังหวัด กวางจิ ของเวียดนามอีกด้วย

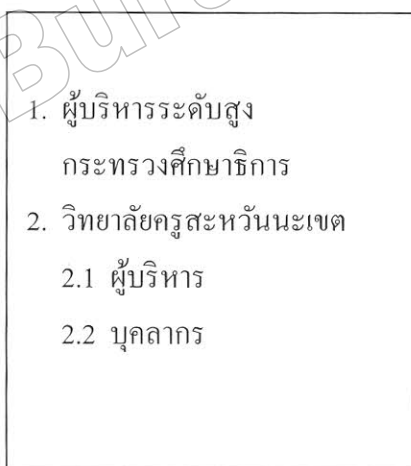
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยความเป็นไปได้ในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขตที่มุ่งสู่ความเป็นมหาวิทยาลัย
2. เพื่อสำรวจความเป็นไปได้ในการยกฐานะวิทยาลัยครูสะหวันนะเขตเป็นมหาวิทยาลัย
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นในการยกฐานะวิทยาลัยครูสู่การเป็นมหาวิทยาลัยของผู้บริหารและบุคลากร

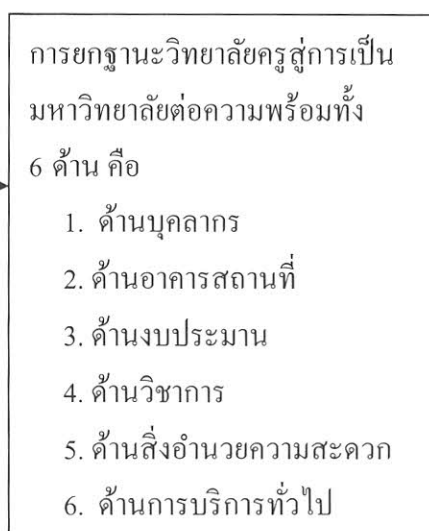
กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาสภาพความพร้อมในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขตที่มุ่งสู่การเป็นมหาวิทยาลัย โดยอิงตามกรอบแนวคิดของ ประนิดา ศรีสุขสวัสดิ์ (2547) ที่ศึกษาเรื่องความต้องการพัฒนาบุคลากรเพื่อมุ่งสู่การเป็นมหาวิทยาลัย ซึ่งได้ศึกษาใน 6 ด้านคือ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการฝึกอบรม และศึกษาดูงาน ด้านการศึกษาต่อ ด้านกระบวนการบริหารจัดการ ด้านกระบวนการปฏิบัติงาน และด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน โดยมีการปรับใช้ให้เข้ากับบริบทของการศึกษาความเป็นไปได้เพื่อการยกฐานะวิทยาลัยครูที่มุ่งสู่การเป็นมหาวิทยาลัย ใน 6 ด้านคือ ด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่ ด้านงบประมาณ ด้านวิชาการ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการบริการทั่วไป โดยได้กำหนดกรอบในการศึกษาไว้ดังนี้

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นข้อมูลให้ผู้บริหารการศึกษาสำนักกระทรวงศึกษาธิการ ผู้บริหารวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต และบุคลากรได้รับรู้ปัจจัยความเป็นไปได้ในการเตรียมความพร้อมเพื่อยกฐานะวิทยาลัยครูสะหวันนะเขตเป็นมหาวิทยาลัย รวมทั้งเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาความพร้อมด้านต่าง ๆ ในวิทยาลัยครูให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ ผู้บริหาร และบุคลากร ซึ่งประกอบด้วย

1. ผู้บริหารระดับสูงสำนักกระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่

- 1.1 อธิบดี
- 1.2 รองอธิบดี
- 1.3 ผู้อำนวยการศูนย์

2. วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต ได้แก่

- 2.1 ผู้บริหาร
- 2.2 บุคลากร

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมเพื่อยกฐานะวิทยาลัยครูสู่การเป็นมหาวิทยาลัย ซึ่งมี 6 ด้านคือ ด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่ ด้านงบประมาณ ด้านวิชาการ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการบริการทั่วไป

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยมุ่งไปที่การศึกษาปัจจัยความเป็นไปได้ในการยกฐานะวิทยาลัยครูสะหวันนะเขตเป็นมหาวิทยาลัย โดยใช้เนื้อหาประกอบด้วย ระเบียบข้อกำหนด แผนงานแผนการ สภาพความเป็นจริงของสถาบัน และสภาพความต้องการของสังคม

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารการศึกษาระดับสูงสำนักกระทรวงศึกษาธิการและผู้บริหารและบุคลากร สังกัดวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต จำนวน 145 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ตารางของ เครจซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan อ้างใน วิจิต สุรัตน์เรืองชัย 2551, หน้า 201) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 111 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยศึกษาจากงานวิจัยของ เก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นจากแบบของ เกรียงศักดิ์ บุญญา (2550) การพัฒนาศักยภาพผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษาสาขาอาชีวศึกษาเอกชนตามสภาวะการพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศ เป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ โดยมีการปรับเปลี่ยนเพิ่มเติมบางส่วนให้เหมาะสมกับบริบท ของการศึกษาความพร้อมเพื่อการยกฐานะวิทยาลัยครูสู่การเป็นมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย 2 แบบ คือ แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ ใช้สัมภาษณ์เฉพาะผู้บริหารระดับสูงสำนักกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 7 ท่าน โดยสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการยกฐานะวิทยาลัยครูสู่การเป็นมหาวิทยาลัย

2. แบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ตำแหน่ง ระยะเวลาการทำงาน วุฒิการศึกษา และ สาขาวิชาที่เรียนจบ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อม เพื่อยกฐานะวิทยาลัยครูสะหวันนะเขตสู่การเป็นมหาวิทยาลัย มี 6 ด้าน ได้แก่ บุคลากร อาคารสถานที่ งบประมาณ วิชาการ สิ่งอำนวยความสะดวก และการบริการทั่วไป ประกอบกับการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้ได้แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. นำแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และปรับปรุงตามคำแนะนำ

2. นำแบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถามที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจความเที่ยงตรง และ ความถูกต้องด้านเนื้อหา (Content

Validity) และ การใช้ภาษา(Wording) และนำไปวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Objective Congruence) และเลือกข้อคำถามที่ได้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 มาเป็นข้อคำถาม

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองนำใช้กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30คน และนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น(Reliability) ตามวิธีของ ครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .96

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขออนุญาตขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ถึง ผู้บริหารวิทยาลัยครู สหวันนະเขต และผู้บริหารระดับสูงสำนักกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจากจำนวน 111 ฉบับ และได้รับแบบสอบถามคืนมา และตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับพบว่า แบบสอบถามทุกฉบับมีความสมบูรณ์ทุกข้อสามารถนำไปวิเคราะห์ข้อมูลได้จำนวน 111 ฉบับ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ จำนวน 111 ฉบับ มาใส่รหัสให้คะแนนแต่ละข้อ และ

2. บันทึกข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS นำผลการคำนวณมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายของการวิจัยต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย () ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน Standard Deviation(S.D) และทดสอบค่าที่ t-test

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ สรุปสาระสำคัญของการวิจัยได้ดังนี้

1. ผู้บริหาร และบุคลากร วิทยาลัยครูสหวันนະเขตมีความคิดเห็นว่าการเตรียมพร้อมเพื่อยกฐานะวิทยาลัยครูสู่การเป็นมหาวิทยาลัย ทั้ง 6 ด้าน คือ บุคลากร อาคารสถานที่ งบประมาณ วิชาการ สิ่งอำนวยความสะดวก และการบริการทั่วไป ต้องเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ยกเว้นด้านงบประมาณอยู่ในระดับปานกลาง

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมเพื่อยกฐานะวิทยาลัยครูสู่การเป็นมหาวิทยาลัย ของผู้บริหาร และบุคลากร สังกัดวิทยาลัยครูสหวันนະเขต ทั้ง 6 ด้าน พบว่า ผู้บริหารและบุคลากรมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมเพื่อยกฐานะวิทยาลัยครูสู่การเป็นมหาวิทยาลัย ไม่แตกต่างกัน

3. ผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูงสำนักกระทรวงศึกษาธิการ ผู้วิจัยสรุปเป็นประเด็นได้ดังนี้

3.1 ผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นว่ามีความจำเป็นและควรมีมหาวิทยาลัยสร้างครูสหวันนະเขต

3.2 การยกฐานะวิทยาลัยครู กับการพัฒนาครู ผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นว่าจะทำให้การพัฒนาวิชาชีพครูเป็นระบบต่อเนื่องสามารถสร้างครู โดยเฉพาะครูมัธยมปลายให้สังคมได้ สร้างโอกาสให้ครู อาจารย์ได้ยกระดับ ความรู้ ความสามารถอย่างต่อเนื่อง

3.3 เกี่ยวกับด้านความพร้อมในการยกฐานะวิทยาลัยครูสู่การเป็นมหาวิทยาลัย ผู้บริหาร

ทั้งหมดที่ตอบแบบสัมภาษณ์เห็นว่ามีความพร้อมบางด้าน เช่น ด้านอาคารสถานที่ ส่วนด้านอื่นโดยเฉพาะด้านบุคลากรจะต้องปรับปรุงและพัฒนาต่อไป

3.4 ด้านผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการยกฐานะวิทยาลัยครูสู่การเป็นมหาวิทยาลัย ผู้บริหารทั้งหมด เห็นว่าจะทำให้การตอบสนองครุมัธยมปลายเพียงพอกับความต้องการ การสร้างครูจะได้รับการปรับปรุงทางด้านคุณภาพ สังคมจะเห็นบทบาทความสำคัญของครูมากขึ้น มีศูนย์รวมการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครู วิถีชีวิตของชุมชน และสังคมในแต่ละเขต และส่วนภูมิภาคจะมีการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาที่ดีขึ้น

3.5 ด้านรูปแบบของการสร้างครู ผู้บริหารส่วนใหญ่ เห็นว่าควรสร้างครูตามสาย และตามสาขาวิชาโดยอิงตามระดับวุฒิ เช่น ถ้าสร้างครูประถม หรือครูอนุบาล และครูมัธยมต้นก็สร้างตามสาย ส่วนครูมัธยมปลายต้องสร้างตามสาขาวิชา ทั้งนี้ก็ต้องดูสภาพความเป็นจริงและความเรียกร้องต้องการของสังคมด้วย เช่น สภาพในปัจจุบัน การสร้างครูแบบทั่วไปที่คล้ายทำอยู่ก็ยังมีจำเป็นก็ควรให้มีการสร้างอย่างต่อเนื่องเป็นต้น

อภิปรายผล

การอภิปรายผล ผู้วิจัยนำเสนอประเด็นที่ค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1. ผู้บริหาร และบุคลากร วิทยาลัยครูสะหวันนะเขตมีความคิดเห็นว่าการเตรียมพร้อมเพื่อยกฐานะวิทยาลัยครูสู่การเป็นมหาวิทยาลัย ทั้ง 6 ด้านคือ บุคลากร อาคารสถานที่ งบประมาณ วิชาการ สิ่งอำนวยความสะดวก และการบริการทั่วไป ต้องเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ยกเว้นด้านงบประมาณอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต มีแผนและมีการเตรียมการเพื่อยกฐานะวิทยาลัยครูสู่การเป็นมหาวิทยาลัยมาเป็น

เวลานานสมควรแล้ว และประการหนึ่งอีก วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต เป็นสถาบันการศึกษาวิชาชีพครู ที่มีความเก่าแก่ ผ่านการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและพัฒนา มาหลายครั้ง ซึ่งเริ่มจากเป็นโรงเรียนสร้างขั้นต้น มาเป็นโรงเรียนสร้างครูชั้นกลาง เป็นสาขามหาวิทยาลัยสร้างครูเวียงจันทร์หรือ มสค และเป็นวิทยาลัยครูในปัจจุบัน ระบบโครงสร้างและการจัดตั้งภายในมีการปรับปรุงและพัฒนาอย่างเป็นระบบ อาคารสถานที่ที่มีความพร้อมในขั้นพื้นฐาน สภาพแวดล้อมภายในสถาบันมีการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และอีกปัจจัยหนึ่งที่สำคัญซึ่งอาจเป็นแรงผลักดันให้ผู้บริหารและบุคลากรในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต เร่งปรับปรุงและพัฒนาสถาบันของตน คือแผนกลยุทธ์การสร้างครู 2006-2015 และแผนดำเนินงานการสร้างครู 2006-2010 ได้ระบุไว้ชัดในคำอธิบายรวม ข้อที่ 4.4 ว่า ยกกระดับวิทยาลัยครูอย่างต่ำ 1 แห่งเพื่อรองรับการพัฒนาวิชาชีพแบบต่อเนื่องของครูสามัญและอาจารย์สอนในสถาบันสร้างครูตั้งแต่ชั้นอนุบาลจนถึงชั้นสูงและปริญญาตรี ซึ่งปัญหาเหล่านี้ก็อาจเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติของผู้บริหารและบุคลากรส่วนด้านงบประมาณที่อยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะว่า วิทยาลัยครูไม่มีแหล่งทุนหรือแหล่งรายรับอื่นที่นอกจากรายรับทางวิชาการและรายรับจากงบประมาณที่รัฐกำหนดให้ ซึ่งการรับการจ่ายก็ต้องปฏิบัติตามระเบียบ ข้อกำหนดของกระทรวง การคลังทุกชั้นตอนอย่างเข้มงวด สรุปความว่า ด้านงบประมาณค่อนข้างมีความจำกัด งบประมาณส่วนใหญ่ได้มาจากการจัดสรรจากรัฐบาล

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมเพื่อยกฐานะวิทยาลัยครูสู่การเป็นมหาวิทยาลัยของผู้บริหาร และบุคลากร สังกัดวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต ทั้ง 6 ด้าน พบว่า ผู้บริหารและบุคลากรมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมเพื่อยกฐานะวิทยาลัยครูสู่การเป็นมหาวิทยาลัย ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า วิทยาลัยครูสะหวันนะเขตมีระบบการบริหาร

จัดการแบบมีส่วนร่วมของทุกหน่วยงาน มีการแบ่งงานกันทำ กระจายอำนาจ ทำงานตามหลักการรวมศูนย์ ประชาธิปไตย

3. ผลการสัมฤทธิ์ และข้อเสนอแนะ มีประเด็นสำคัญที่อาจนำมาพิจารณา คือ

3.1 ผู้ตอบสัมฤทธิ์ส่วนใหญ่ตอบว่ามีความจำเป็นและควรมีมหาวิทยาลัยสร้างครูสะหวันนะเขต เพราะจะทำให้การสร้างครูเป็นระบบต่อเนื่อง ทั้งเป็นการยกฐานะและวิชาชีพครูให้สูงขึ้น ตอบสนองครูให้แก่เขตชนบทห่างไกลได้เพียงพอ ชุมชนและสังคมในจังหวัดและภาคพื้นจะมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาดีขึ้น ควรมีแผนยกระดับบุคลากร

3.2 ก่อสร้างพื้นฐานวัตถุและอาคารสถานที่เพิ่มเติม

3.3 ประสานสมทบและแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับภาคส่วนอื่นๆ

3.4 ควรทำเป็นขั้นตอนจากน้อยไปหาใหญ่

3.5 ควรมีการวิเคราะห์ความต้องการทั้งนี้ในภาคปฏิบัติจะทำอย่างไร และเมื่อใด ต้องดูที่แผนนโยบาย สภาพความเป็นจริงของสถาบัน และความเรียกร้องต้องการอันจำเป็นและรีบด่วนของสังคม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการเตรียมความพร้อมเพื่อยกฐานะวิทยาลัยครูสู่การเป็นมหาวิทยาลัยกรณีศึกษาวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต

1.1 ควรพัฒนาบุคลากรวิทยาลัยครูสะหวันนะเขตระดับปริญญาโทและปริญญาเอกเพิ่มมากขึ้น เพื่อรองรับการเปลี่ยนสถานภาพของวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต

1.2 จัดหาแหล่งทุนเพื่อสนับสนุนการพัฒนาวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต

1.3 ศึกษารูปแบบการยกฐานะวิทยาลัยครูสู่การเป็นมหาวิทยาลัย รวมทั้งแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับมหาวิทยาลัยอื่นๆทั้งในและต่างประเทศ

1.4 ควรส่งเสริมครูอาจารย์นำความรู้ความสามารถมาประยุกต์ใช้ในการทำงานและมีการติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

1.5 ส่งเสริมให้ครูอาจารย์ทำวิจัยชุมชนให้มากขึ้น

1.6 ควรศึกษาความต้องการของชุมชนโดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัยความพร้อมในวิทยาลัยครูอื่นๆที่สังกัดกรมสร้างครู

2.2 ควรศึกษาวิจัยการพัฒนาบุคลากรหรือด้านอื่นๆเพื่อมุ่งสู่การเป็นมหาวิทยาลัย

2.3 ควรศึกษาวิจัยการประกันคุณภาพในวิทยาลัยครู

เอกสารอ้างอิง

- กรมสามัญศึกษา. (2545). *กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว* (ฉบับปรับปรุง). ม.ป.ท.
- _____. (2546). *แผนปฏิบัติงานแห่งชาติการศึกษาเพื่อหมดทุกคน*. ม.ป.ท.
- _____. (2547). *แผนยุทธศาสตร์การสร้างสรรค์ 2006-2015 และแผนดำเนินงานการสร้างสรรค์*. ม.ป.ท.
- _____. (2548). *แผนยุทธศาสตร์การปฏิรูประบบการศึกษาแห่งชาติ 2006-2015*. ม.ป.ท.
- _____. (2549). *แผนพัฒนาการศึกษา 2009-2010*. ม.ป.ท.
- _____. (2550). *แผนยุทธศาสตร์การศึกษาแต่ 2001-2010 และ แต่ 2001-2020*. ม.ป.ท.
- เกรียงศักดิ์ บุญญา. (2550). *การพัฒนาศักยภาพผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษาเอกชน ตามสภาวะการพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศไทย*. ม.ป.ท.
- ทวีศิลป์ กลอนาดล. (2547). *การพัฒนาตัวบ่งชี้การบริหารกิจการที่ดีสำหรับการเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏ*. ปรินญาณินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประนิดา ศรีสุขสวัสดิ์. (2547). *ความต้องการพัฒนานุคลากร เพื่อมุ่งสู่การเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- ประชา เตรรัตน์. (2530). *การวางแผนและพัฒนาทรัพยากรบุคคลในองค์กร*. กรุงเทพฯ: เทศาพิบาล.
- ภวานา ชลาภิรมณ์. (2541). *การศึกษาความต้องการพัฒนาอาจารย์สถาบันราชมนฑลในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล*. ปรินญาณินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง.
- เชาว์ อินโย. (2543). *ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัย*. ขอนแก่น: เพ็ญพรินดิ่ง.
- สงบ ถักษณะ. (2543). *แนวคิดการพัฒนานักบริหารสถาบันราชภัฏ: 60 ปี จันทรเกษม*. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏจันทรเกษม.
- Castetter, W. B. (1992). *The Personnel Function in Education Administration*. New York: Macmillan Publishing.
- Gronlund, N. E. (1976). *Measurement and Evaluation in Teaching* (3rd ed.). New York: McMillan Publishing.
- Krjcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Education and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Likert, R. (1961). *New patterns of management*. New York: McGraw-Hill Book Company.